

שלמה ב־800 מקרי אונס, גילה מסקנות מכחיעות

מקרה חריג. אמנם, הם ביצעו את האונס הקבוצתי הממושך ביותר שקרה בארץ — אך בזה מסתיים ייחודם. שכן האונס הקבוצתי חולך ומתפשט. נורא ככל שה־אונס „האישי” הינו, אין ספק שהאונס הקבוצתי זועתי יותר. כל היסודות של האונס הפרטי — השפלה, התעללות, עיזות פסיכולוגי — מוכפלים באונס הקבוצתי פי שבע, באים לידי ביטוי בממדי דים סימסקופיים.

מסקנות

מפתיעות

מה הסיבות לאונס הקבוצתי — ולאונס בכלל? ספק אם נמצא בישראל אדם מוסמך, המסוגל לענות על שאלות אלה. יותר מאשר ד"ר מנחם אמיר, מהמכון לקרימינולוגיה של אוניברסיטת תל־אביב. שכן ד"ר אמיר ערך מחקר מיוחד במינו בנושא — והעלה מספר מסקנות מפתיעות.

אמנם, מחקרו נערך בארצות־הברית, אך קשה לראות שהמסקנות שונות לגבי ישראל.

אחדות מהמסקנות:

● אונס הוא בדרך כלל עבירה שכינה תית־מעמדית. בדרך כלל אין התוקף מרחיק לכת כדי לבצע את זממו. אם הוא לוקח את קורבנו במכונת, ותוקף אותה שם, זה בדרך כלל בחורה שאסף בשכונה.

● ברוב המקרים יש איזו דרגה של קירבה בין הקורבן לתוקף. במקרים רבים מתפתח האונס מבלי שהיה מתוכנן קודם לכן. הקורבן מעצב את האווירה המגרה. למשל: השניים מתעללים. הגבר חושב שהנערה מוכנה. הנערה חושבת שהוא יודע את הגבול.

● יש כמובן גם אונס מתוכנן. כמו גבר שבמשך זמן ממושך עקב אחרי רקדנית מסוימת, מתוך כוונה ברורה לאונס אותה. אחרי זה אמר, שבכך הגשים את חלום חייו.

● קיימים מקרים בהם האשה נהנית מעצם המגע, למרות שהיא מכחישה את זה אחר כך. אפשר לעיתים להרגיש

במשך 84 שעות רצופות נאנסה חות 14 גברים. שלושה ימים החזיק אותה האנסים כלואה. כשהם אונסים אותה שוב ושוב, מביאים גם חברים להציטרף לזוועה. „בשלושים שנות עבודתי בתחום הפלילי, לא שמעתי מקרה מועזי וע יותר.” הגיב רב־פקד צבי צייטלין, ממשטרת פתח־תקווה.

הסיוט החל בדיסקוטק חצות בפתח־תקווה, בליל ה־17 לאוגוסט לפני שני ימים. פרחיה, תושבת רמלה שהיתה אז בת פחות מ־17, היתה ללא אגורה בכיס, חיפשה דרך להגיע מהדיסקוטק לביתה ברמלה. היא התכוננה סביבה, ראתה צעיר מעורר אמון. „אולי אתה יכול לעזור לי להגיע הביתה?” פנתה אליו.

יצחק לחמיש, אז בן 19, היה מוכן. בהחלט. אלא שבמקום לביתה ברמלה, הוא הביא את פרחיה לראש־העין. כשר הוא מתגבר על התנגדותה במכות־רצח, הכניס לחמיש את הצעירה המבוהלת למוות לתוך צריף של מכר שלו. שלמה אשואל, ושם אנס אותה.

לאחר מכן, הזעיק חבר מבית סמוך, שלחו רכוב בהול על אופניו, בחצות הלילה, להזעיק את כל החברה לבוא להצטרף.

האשה נוכחה

באונס?

החברה הגיעו — מכל פינות המקום שכוח־האל. בתום הסיוט, לא ידעה פרחיה המעולפת כמה גברים שכיבו איתה, וכמה פעמים. הם אנסו אותה, היכו אותה, התעללו בה מבחינה מינית, אילצו אותה לבלוע כדורי לזמינל וסמים אחרים.

הם היו מוכנים להמשיך בבידור עד אין סוף, לולא ההחמרה שחלה במצבה. כאשר החלו חוששים שקורבנם ימות בין ידיהם, החליטו להיפטר ממנה. העיבירו אותה לידי אחד מהחבורה, שרצה להמשיך, יחד עם כמה חברים חדשים.

השם מוטווה, כדי להגן על קטינה.

למה אונס?

בכך מתוך הסיפור שלה במשטרה. כמו במקרה של בחורה, שגבר נכנס לביתה ואנס אותה שלוש פעמים באותו לילה. תוך כדי כך התפתחה ביניהם ידידות. עד כדי כך, שאחרי הפעם השלישית הגבר נרדם. אז, הזעיקה הקורבן את המשטרה.

● סיפוק מיני: האנסים, בדרך כלל, אינם נהנים מינית מהאונס. קיים פה גם הגורם של איינחות פיסית. קולות פתאומיים, מקום צר ולא נוח, התנגדות הקורבן וכדומה. במקרים רבים האנס נכשל, מבחינה מינית, בגלל הפחד וההתרגשות. אז, בגלל תחושת הכישלון, הוא מתעלל בקורבן.

אין

התנגדות

במקרים רבים הקורבן אינה מתנגדת, כשהיא רואה שאין לה סיכוי. היא מודעת לעובדה שיש סיכוי גדול שהאנס יכה אותה, כדי לחשתיק אותה. בברקלי אירע מקרה של כושי בן 17 שאנס 33 בחורות בחודש אחד. הוא

תוך 24 שעות, עצרה משטרת פתח־תקווה, נוסף ללחמיש, 13 חשודים נוספים. ביניהם היה בעל הצריף, שלמה אשואל, אב לילד ובעל לאשה בהריון. פרט פנטסטי: לטענת המשטרה, היתה אשתו של אשואל בצריף, כל זמן האירוע, לא ניסתה להציל את הקורבן.

אונס

קבוצתי

מה גרם לאנסים — ולאשתו של אחד מהם. אם נכון חשדה של המשטרה — להידרדר לדרגה זועזעת כזו של התנהגות חיתית, לאבד, פשוטו כמשמעו, כל צלם אנוש?

חשוב לזכור, ש־14 האנסים לא היו חולי־מין. מטורפים נמלטים מבית משרי געים. הם היו 14 צעירים ישראלים רגילים, נורמליים לכאורה. כולם היו, במקרה זה, בני עדות המזרח. הם לא אנסו אשה זרה — מתוך מניעי שנאה. הם לא אנסו ערבייה, או נוצרית. הם אנסו צעיר רה בת עדתם. חשוב גם לזכור ש־14 האנסים לא היו

שניים מתוך 14 הצעירים, תושבי ראש־העין, שנמצאו אשמים באונס קבוצתי, הקטינה תושבת רמלה — מוכנסים למכונת מישטרה, בזמן משפטם. היה זה האונס הממושך ביותר בישראל.